

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

XXI. Quod non oporteat monachos deserere propria monasteria, & transire
in alia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

liebri monasterio, neque singuliter cū monacha conuiuetur. & quando necessaria vitæ a viorum parte ad regulares deferuntur, extra portam hæc suscipiat abbatissa monasterii feminarū cum quadam vetula monacha. Porro si contigerit, vt aliquam propinquam suam videre voluerit monachus, in præsentia abbatissæ huic confabuletur per modica & compendiosa verba, & in breui ab ea discedat.

XXI.

Quod non oporteat monachos defere propria monasteria, & transire in alia.

Non oportere monachum vel monacham monasterium proprium relinquere, & ad alia proficisci. Quod si contigerit hoc, recipi hunc hospitio necesse est: assumi autem eum sine voluntate abbatis eius non conuenit.

XXII.

Quod oporteat cum gratiarum actione & omni parcitate ac reverentia monachos, si contigerit, cum feminis manducare.

1. Cor. 10.
Matth. 5.

Deo quidem totum committere, & non propriis voluntatis bus deseruire, magna res est. Siue enim manducatis, siue bibitis, diuinus Apostolus dicit, *omnia in gloriam Dei facite*. Christus ergo Deus noster in euangelii suis initia peccatorum recidere præcepit. Non enim mœchia ab eo tantum inhibetur, sed & motio cogitationis ad mœchias commissum damnatur, dicente eo: *Qui viderit mulierem ad concupiscendum eam, iam mœchatus est eam in corde suo.*

μοναστήριον, μηδὲ συνεδίπτω μοναστήριον καταμονάς. Εότε τὰ αἰαλκαῖα τὰ βίου ὥρᾳ τῆς αὐθέρων μέρους περὶ τὰς ιανογίας δύπομοι λογιται, ἐξωθεν τῆς πύλης πάντα λαμβανέτω ή ἡγευμήν τῆς γυναικείου μοναστείου μή γεράσην πνος μοναστήριας. εἰ δὲ συμβῇ, Εσύγχυνη πνα θελήσος θεσσαλοῦ μοναχὸς, ἢπει τῇραστα τῆς ἡγευμήνς πάντη περισσομείη πάντα μικράν Επερχέντω λόγων, Εσώπομας ἐξ αὐτῆς ἐπαναχωρέτω.

καὶ.

Οπού δέηται καταλημπάνειν τὸν μοναστήριον τὰ οἰκεῖα μοναστηλα, Εότε εἴ τροις μεταβαίνειν.

Μὴ δέηται μοναχὸν ή μοναστείου καταλημπάνειν τὰ οἰκεῖα μονών, ήτοι επέρει απρόχειρα. εἰ δὲ συμβῇ ποδόν, Σενοδοχεῖαν αὐτὸν αἰαλκαῖον. περισταλμένην δὲ τὸν μοναχὸν τῆς ἡγευμήνς αὐτῷ οὐ πεσοπέται.

καὶ.

Οποδέη μετ' θλαστίας Επίσκοπος φεδού Επίλαστας μοναχός, εἰ συμβῇ, μή γυναικῶν ἐδίειν.

Θεῷ μὲν τὸ πᾶν διαπέπειται, Εότε τοῖς ιδίοις θελήμασι δουλοῦμεν, μέχρι τοῦ θυματηθεντοῦ. εἴτε γράμματε, εἴτε πίνετε, οἱ θεοὶ δύποδοι Φησι, πάντα εἰς δοξαν θεοῦ ποιεῖτε. Χειρός ουδὲ θεοῦ ιμψίας τοῖς θλαγχελοῖς αὐτῷ πάντας δέχαται τὴν αμφοτητῶν ἀκμόθεαν προσεπαγχεῖν. οὐ γάρ η μοιχεία μόνον τῷ αὐτῷ κολάζεται, δλλα Εἰ η κίνησις τοῦ λογισμοῦ πρὸς πάντας μοιχείας ἐγχειρίσιν κατακριται, λέγοντος αὐτῷ· οἱ ἐμβλέψας γυναικί περὶ τὸ θηθυμόντοι, οὐδὲ μοιχευσεν αὐτῶν οὐ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν.